

den ærede Rigsdagsmand Ret i, at det var en mere correct Affattelse, om man kaldte Paragraphen „til Geheimestatsraadet og til Statsraadet,“ og forudsat, at mit Ændringsforslag skulde blive vedtaget, skal jeg bestræbe mig for at faae 14 andre Rigsdagsmænd tilligemed mig til at stille et Ændringsforslag om denne Betegnelse til 3die Behandling. Hvad angaaer de Regningsfeil, som den ærede Finantsminister antydede, da skal jeg nærmere udbede mig Oplysning om, hvori de bestaae, og naar de findes, skal jeg naturligvis ogsaa bestræbe mig for at faae dem rettede til 3die Behandling.

**Æscherning:** Den Bemærkning med Hensyn til Betegnelsen har jeg allerede gjort ved en tidligere Behandling af denne Finantslov; men det er jo, som sagt, kun en Formsag. Der er imidlertid ogsaa en Realitet i den ærede Rigsdagsmands Forslag, det er Inddelingen med Taffelpengene, og det betragter jeg som en vigtig Realitet, netop fordi det ikke sætter Pensionen for afgaaede Ministre for høit. Man skal ingen Præmie sætte paa, at Ministrene træde af; vi have Vanskelighed nok ved at holde dem paa deres Plads, og kunde vi finde en Methode, hvorved vi gjorde disse Pladser mindre tiltrækkende for dem, der stræbe efter dem, og bragte dem, der ere i dem, til at hænge fast ved dem, saa var det ikke saa skadeligt, og derfor troer jeg, vi gjøre godt i, ikke at lade Ministerposterne være en Gjen- nemgangsvei til en højere Pension.

**Re:** Da den ærede Forslagsstiller netop lægger Vægt paa, at vi skulle vælge den rigtigitte Betegnelsesmaade, saa synes jeg, at vi skulde slutte os til Regjeringens Forslag, fordi det slutter sig meest til den virkelige Tilstand, og det er dog den, som vi egentlig skulle følge i Finantsager. Jeg kan dernæst ikke finde, at det er rigtigt at foretage saadanne Foran-

dringer, som begrænsede de højere Embedsmænds Lønninger netop her i Kjøbenhavn; skøndt jeg i det Hele taget er en Elsker af at sætte Lønningerne, hvor de i mange Tilfælde maa skee endnu kunne synes at være for høie, ned paa et lavere Standpunkt, saa finder jeg det dog overmaade vanskeligt at give denne Regel Anvendelse paa de Embedsmænd, som skulle leve her i Kjøbenhavn, hvor det saabenbart er ikke lidet dyrere at leve end paa andre Steder, og hvor Dyrheden i flere Retninger endog stadig tiltager. Det kan jo ikke nægtes, at dette meest kommer til at ramme de Embedsmænd, der ere i de højere Embedsstillinger, hvor ikke saadanne særegne oeconomiske Hensyn kunne raade som hos de mere underordnede Embedsmænd. Jeg troer derfor, at det var utidigt, om man vilde foretage Noget, der paa en eller anden Maade begrænsede Ministrenes Vilkaar, og jeg skal derfor tilraade, at man ikke gaaer udenfor den Linie, som Regjeringen har foreslaaet, og som jeg ikke kan skønne i nogen Maade kan synes at indeholde noget Overdrevent.

#### Rettelse.

Nr. 25, Sp. 367, L. 9 f: o., staaer: „man ikke har“ las: „man har“.

Nr. 26, Sp. 376, er der i 16de Linie f. n., efter Ordene: „2den Behandling af Finantsloven“ ved en Forglemmelse udeladt: „Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 1, og 1ste Behandling i Tidendens Nr. 12, Sp. 171“.